

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 94/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. Č., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 To 47/2006 z 8. novembra 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Č. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2007 doručená sťažnosť J. Č., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva podľa čl. 38

Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 To 47/2006 z 8. novembra 2006.

Z obsahu podania sťažovateľa a jeho príloh vyplýva, že 8. novembra 2006 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 T 47/2006 zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Ntok 2/04-708 z 24. marca 2006, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 3 T 35/99.

Sťažovateľ ústavný súd v závere svojho podania požiadal:

„... o zrušenie uznesenia NS SR sp. zn. 1 To 47/2006 a o vrátenie veci KS v Košiciach, aby v nej znovu konal a rozhodol. Zároveň Vás žiadam o to, aby ste svojim rozhodnutím zakázal KS v Košiciach a NS SR pokračovať v takomto porušovaní mojich základných práv a slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. V prípade vyhovenia mojej sťažnosti v zmysle čl. 127 ods. 1 žiadam ÚS SR o priznanie mojej osobe finančné zadostučinenie vo výške 1.000.000,- SK...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ústavy, práva podľa čl. 6 dohovoru, ako aj základného práva podľa čl. 38 listiny uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 To 47/2006 z 8. novembra 2006, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu, ktorý nepovolil obnovu konania v jeho trestnej veci.

Podľa zistenia ústavného súdu predmetné konanie bolo skončené 8. novembra 2006, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 To 47/2006, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 14. decembra 2006 a jeho obhajcovi 12. decembra 2006.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti v rámci predbežného prerokovania návrhu v zmysle § 25 zákona o ústavnom súde vychádza zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Sťažnosť sťažovateľa z 18. apríla 2007 bola ústavnému súdu doručená 24. apríla 2007, z toho vyplýva, že v čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2007